

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 4 päivänä joulukuuta 2001 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 20/2002

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/.../EY antamiseksi sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta

(2002/C 110 E/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

toimivat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteita ovat erityisesti ympäristön laadun säilyttäminen, suojele ja parantaminen, ihmisten terveyden suojele sekä luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö. Poliitiikka perustuu ennalta varautumisen periaatteelle sekä periaatteille, joiden mukaan olisi toteutettava ehkäiseviä toimia, ympäristövahinkoja olisi torjuttava ensisijaisesti niiden lähteellä ja saastuttajan olisi maksettava.

(2) Ympäristöalan ja kestävä kehityksen politiikkaa ja toimintaa koskevassa yhteisön ohjelmassa (viides ympäristö

koskeva toimintaohjelma) ⁽⁵⁾ todetaan, että kestävä kehityksen aikaansaamiseksi tarvitaan merkittäviä muutoksia kehityksen, tuotannon, kulutuksen ja käyttäytymisen nykyisiin malleihin, ja siinä kehoitetaan muun muassa vähentämään luonnonvarojen tuhlaamista ja ehkäisemään saastumista. Ohjelmassa mainitaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromu eräänä sääntelyä edellyttävistä aloista, jonka osalta voidaan soveltaa jätteen ennaltaehkäisyä, hyödyntämisen ja turvallisen loppukäsittelyn periaatteita.

(3) Yhteisön jätehuoltostrategian tarkastelusta 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa komission tiedonannossa todetaan, että jos jätteen syntymistä ei voida välttää, siitä saatavat materiaalit olisi käytettävä uudelleen tai hyödynnettävä tai jäte olisi käytettävä energian tuotantoon.

(4) Yhteisön jätehuoltostrategiasta 24 päivänä helmikuuta 1997 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ neuvosto korosti, että on tarpeen edistää jätteen hyödyntämistä loppukäsittelyyn tulevan jätteen määrän vähentämiseksi ja luonnonvarojen säästämiseksi, erityisesti uudelleenkäytön, kierrätyksen, kompostoinnin sekä jätteen sisältämän energian hyödyntämisen avulla, sekä totesi, että valittaessa vaihtoehtoa kussakin yksittäisessä tapauksessa on otettava huomioon ympäristövaikutukset ja taloudelliset vaikutukset, mutta että siihen asti kun tieteellistä ja teknistä edistymistä on tapahtunut ja elinkaarianalyysijä kehitetty edelleen, olisi uudelleenkäyttöä ja jätteen sisältämien materiaalien hyödyntämistä pidettävä suositeltavampana silloin kun ja siinä määrin kuin ne ovat ympäristön kannalta parhaat vaihtoehdot. Neuvosto kehotti myös komissiota laatimaan niin pian kuin mahdollista suunnitelmat jatkotoimista keskeisiä jätevirtoja, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, koskevan ohjelman mukaisille hankkeille.

(5) Euroopan parlamentti kehotti 14 päivänä marraskuuta 1996 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁷⁾ komissiota tekemään ehdotuksia direktiiveiksi, jotka koskevat eräitä ensisijaisia jätevirtoja, mukaan lukien sähköiset ja elektroniset jätteet, ja perustamaan tällaiset ehdotukset tuottajan vastuun periaatteelle. Samassa päätöslauselmassa Euroopan parlamentti kehotti neuvostoa ja komissiota tekemään ehdotuksia toimiksi, joilla pyritään vähentämään jätteiden määrää.

⁽¹⁾ EYVL C 365 E, 19.12.2000, s. 184, ja EYVL C 240 E, 28.8.2001, s. 298.

⁽²⁾ EYVL C 116, 20.4.2001, s. 38.

⁽³⁾ EYVL C 148, 18.5.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 15. toukokuuta 2001 (EYVL C 34 E, 7.2.2002, s. 136, neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 4. joulukuuta 2001, ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁵⁾ EYVL C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ EYVL C 76, 11.3.1997, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL C 362, 2.12.1996, s. 241.

- (6) Jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/442/ETY⁽¹⁾ säädetään, että erityisdirektiiveillä voidaan antaa tiettyjä tapauksia koskevia erityissäännöksiä tai täydentää direktiivin 75/442/ETY sisältämiä tiettyjen jätelajien käsittelyä koskevia säännöksiä.
- (7) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrä yhteisössä kasvaa nopeasti. Vaarallisten komponenttien määrä sähkö- ja elektroniikkalaitteissa aiheuttaa vakavia ongelmia jätehuoltovaiheessa, eikä sähkö- ja elektroniikkalaitteita kierrätetä riittävästi.
- (8) Tavoitetta parantaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuoltoa ei voida saavuttaa tehokkaasti, jos jäsenvaltiot toimivat erikseen. Erityisesti tuottajan vastuuta koskevan periaatteen soveltaminen eri tavoin eri maissa saattaa aiheuttaa huomattavia eroja taloudellisten toimijoiden taloudellisiin rasitteisiin. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevaan jätehuoltoon liittyvien kansallisten politiikkojen erot heikentävät kierrätyspolitiikkojen tehokkuutta. Tästä syystä keskeiset perusteet olisi vahvistettava yhteisön tasolla.
- (9) Tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava tuotteisiin ja tuottajiin myyntitavasta riippumatta, etäkauppa ja sähköinen kauppa mukaan lukien. Tässä yhteydessä etämyynti- tai sähköisen kaupankäynnin kanavia käyttävien tuottajien ja jakelijoiden velvoitteet olisi, sikäli kuin käytännössä mahdollista, esitettävä samassa muodossa ja pantava täytäntöön samalla tavoin sen välttämiseksi, että muiden jakelukanavien olisi kannettava tämän direktiivin säännöksistä johtuvat kustannukset niiden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden osalta, jotka on myyty etämyyntinä tai sähköisesti.
- (10) Tähän direktiiviin olisi sisällytettävä kaikki kuluttajien käyttämät sähkö- ja elektroniikkalaitteet sekä sellaiset ammattikäyttöön tarkoitetut sähkö- ja elektroniikkalaitteet, jotka voivat päätyä yhdyskuntajätteisiin. Tätä direktiiviä olisi sovellettava siten, ettei rajoiteta kaikkia sähkö- ja elektroniikkaromun kanssa tekemisiin joutuvia koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisten turvallisuus- ja terveysvaatimusten eikä jätehuoltoa koskevan yhteisön erityislainsäädännön, varsinkaan vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY⁽²⁾ soveltamista.
- (11) Vahvistamalla tuottajan vastuun periaatteen tämä direktiivi rohkaisee suunnittelemaan ja tuottamaan sähkö- ja elektroniikkalaitteita siten, että otetaan täysimääräisesti huomioon niiden korjaus, mahdollinen ajantasaistaminen, uudelleenkäyttö, purkaminen ja kierrätys sekä helpotetaan näitä toimintoja.
- (12) Erillinen keräys on ensimmäinen edellytys sille, että varmistetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erityinen käsittely ja kierrätys, ja se on tarpeen, jotta saavutetaan ihmisten ja ympäristön suojelun haluttu taso yhteisössä. Kuluttajien on aktiivisesti vaikutettava keräyksen onnistumiseen, ja heitä olisi rohkaistava palauttamaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromu. Tätä varten olisi huolehdittava käytännön järjestelyistä sähkö- ja elektroniikkaromun palauttamiseksi, muun muassa järjestämällä yleisiä keräyspisteitä, joihin kotitaloudet voisivat palauttaa laitteensa vähintään maksutta. Tämän direktiivin säännöksillä ei rajoiteta tällaisten keräysjärjestelmien toimintaan käytettävissä olevia rahoituslähteitä, joita voivat olla esimerkiksi jakelijoilta ja/tai tuottajilta perittävät maksut.
- (13) Kotitalouksien käyttämien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden keräykselle olisi vahvistettava tavoite, jotta voidaan saavuttaa suojelun haluttu taso ja yhdenmukaiset ympäristötavoitteet yhteisössä ja erityisesti varmistaa, että jäsenvaltiot pyrkivät luomaan tehokkaita keräysjärjestelmiä.
- (14) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erityinen käsittely on välttämätöntä, jotta voidaan välttää pilaavien aineiden leviäminen kierrätettävään materiaaliin tai jätevirtaan. Erityinen käsittely on tehokkain tapa varmistaa, että toimitaan yhteisössä ympäristön suojelulle asetetun tason mukaisesti. Kaikkien laitosten tai yritysten, jotka suorittavat kierrätys- tai käsittelytoimintoja, olisi noudatettava tiettyjä vähimmäisvaatimuksia, jotta estetään sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyyn liittyvät ympäristöhaitat. Käsittelyssä, hyödyntämisessä ja kierrätyksessä olisi käytettävä viimeisintä tekniikkaa, sikäli kuin sillä varmistetaan ihmisten terveys ja korkeatasoinen ympäristön suojelu.
- (15) Vaikkakin kokonaisten laitteiden uudelleenkäytölle annetaan etusija, kierrätyksen ja hyödyntämisen olisi oltava mahdollisimman laajamittaista, ja tuottajia olisi rohkaistava käyttämään kierrätettyä materiaalia uusissa laitteissa.
- (16) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hallinnan rahoituksen pääperiaatteet on määriteltävä yhteisön tasolla, ja rahoitusjärjestelmien avulla on vaikutettava siihen, että keräysaste on korkea ja että tuottajan vastuun periaatetta noudatetaan. Jotta tuottajan vastuun periaate saadaan hyödynnettyä mahdollisimman tehokkaasti, tuottajia olisi rohkaistava huolehtimaan velvollisuudestaan erillään muista, mikäli ne osallistuvat jätehuollon rahoittamiseen niistä tuotteista peräisin olevan romun osalta, jotka on saatettu markkinoille ennen tässä direktiivissä säädetyn rahoitusvelvoitteen voimaantuloa, sekä sellaisen jätteen osalta, joka on peräisin markkinoilta jo poistuneilta tuottajilta tai tuottajilta, joita ei enää voida tunnistaa ajankohtana, jona kustannukset syntyvät.

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 47, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 96/350/EY (EYVL L 135, 6.6.1996, s. 32).

⁽²⁾ EYVL L 78, 26.3.1991, s. 38, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 98/101/EY (EYVL L 1, 5.1.1999, s. 1).

(17) Kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden käyttäjillä olisi oltava mahdollisuus palauttaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromu vähintään maksutta. Tuottajien olisi sen vuoksi rahoitettava sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräys keräyspisteistä, sen käsittely, hyödyntäminen ja loppukäsittely. Rahoituksessa voitaisiin ottaa huomioon tuotteen käsittelystä aiheutuvat todelliset kustannukset yksilölliseltä pohjalta. Vanhan jätteen huoltoa koskevan rahoitusvastuun olisi kuuluttava kaikille tämänhetkisille tuottajille, ja siitä olisi huolehdittava joko erillisten tai yhteisten järjestelmien avulla. Yhteiset järjestelmät olisi toteutettava niin, että kapealla alalla toimivat ja pienet tuottajat, maahantuojat ja uudet tuottajat eivät jää niiden ulkopuolelle. Tämän direktiivin säännökset eivät rajoita tällaisten rahoitusjärjestelmien toimintaan käytettävissä olevia rahoituslähteitä, joita voivat olla esimerkiksi määrätty maksut, edellyttäen että ne ovat yhteensopivia sisämarkkinoiden ja kilpailusääntöjen kanssa.

(18) Käyttäjille suunnattu tiedotus keräysjärjestelmistä ja niiden merkityksestä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hallinnassa on ehdoton edellytys sähkö- ja elektroniikkajätteiden keräyksen onnistumiselle. Tällaiseen tiedottamiseen kuuluvat myös asianmukaiset merkinnät sähkö- ja elektroniikkalaitteissa, jotka voivat päätyä roskasäiliöihin tai muihin samanlaisiin yhdyskuntajätteiden keräyslaitteisiin.

(19) Tuottajien antamat tiedot laitteiden osien ja materiaalien tunnistamiseksi ovat tärkeitä, sillä ne helpottavat sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hallintaa sekä erityisesti sen käsittelyä ja hyödyntämistä/kierrätystä.

(20) Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamisen seuraamiseksi on tarpeen saada tiedot yhteisössä markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden painosta tai, mikäli tämä ei ole mahdollista, lukumääristä sekä kerätyn, uudelleen käytetyn (jos mahdollista, myös uudelleen käytettyjen kokonaisten laitteiden) ja hyödynnetyn/kierrätetyn sähkö- ja elektroniikkaromun määristä.

(21) Jäsenvaltiot voivat päättää panna tietyt tämän direktiivin säännökset täytäntöön toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten talouden sektorien välisin sopimuksin, edellyttäen että erityisvaatimukset täytetään.

(22) Komission olisi komiteamenettelyä noudattaen mukautettava tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen direktiivien tietyt säännökset, sen tarkoitusta ajatellen huomioon otettavien tuotteiden luettelo, sähkö- ja elektroniikkalaiteromun materiaalien ja komponenttien valikoiva käsittely, sähkö- ja elektroniikkalaiteromun varastoinnin ja käsittelyn tekniset vaatimukset sekä merkitsemisessä käytettävä sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tunnus.

(23) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet

Tämän direktiivin tarkoituksena on ensisijaisesti ehkäistä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun syntymistä ennalta sekä edistää tällaisen romun uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja muita hyödyntämistapoja, jotta loppukäsittelyyn tulevan jätteen määrää voidaan vähentää. Direktiivillä pyritään myös tehostamaan kaikkien toimijoiden, kuten tuottajien, jakelijoiden ja kuluttajien sekä erityisesti suoraan sähkö- ja elektroniikkaromun käsittelyyn osallistuvien toimijoiden ympäristönsuojelutoimia sähkö- ja elektroniikkalaitteiden elinkaaren aikana.

2 artikla

Sovelтамисala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin, jotka kuuluvat liitteessä I A säädettyihin luokkiin, jos kyseinen laite ei kuulu osana sellaiseen muuntotyypiseen laitteeseen, johon ei sovelleta tätä direktiiviä. Liitteessä I B on luettelo tuotteista, jotka kuuluvat liitteessä I A säädettyihin luokkiin.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan siten, ettei rajoiteta turvallisuus- ja terveysvaatimuksia koskevan yhteisön lainsäädännön eikä jätehuoltoa koskevan yhteisön erityislainsäädännön soveltamista.

3. Laitteet, jotka liittyvät jäsenvaltioiden keskeisten turvallisuusasetusten turvaamiseen, sekä aseet, ammuksiset ja sotatarvikkeet eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. Tämä ei kuitenkaan koske tuotteita, joita ei ole suunniteltu erityisesti sotilaalliseen käyttöön.

4. Jäsenvaltiot voivat enintään viiden vuoden ajaksi tämän direktiivin voimaantulosta vapauttaa 7 ja 8 artiklan mukaisista rahoitusvaatimuksista 3 artiklan i alakohdan a alakohdassa määritellyt itsenäiset pientuottajat, joiden liikevaihto on alle kaksi miljoonaa euroa ja jotka työllistävät alle 10 työntekijää. Tällaisia vapautuksia myöntävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain asianomaisten yritysten ja tuotteiden lukumäärä sekä vapautuksesta mahdollisesti aiheutuvat haittavaikutukset kiinnittäen erityistä huomiota sisämarkkinoiden toiminnan mahdolliseen vääristymiseen.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "sähkö- ja elektroniikkalaitteilla" laitteita, jotka tarvitsevat sähkövirtaa tai sähkömagneettisia kenttiä toimiakseen kun- nolla, sekä liitteessä I A säädettyihin luokkiin kuuluvia lait- teita, joita käytetään kyseisten virtojen ja kenttien tuottami- seen, siirtämiseen ja mittaamiseen ja jotka on suunniteltu käytettäväksi enintään 1 000 voltin vaihtojännitteellä ja enintään 1 500 voltin tasajännitteellä;
- b) "sähkö- ja elektroniikkalaiteromulla" sähkö- ja elektroniikka- laitteita, jotka ovat direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a ala- kohdassa tarkoitettua jätettä, mukaan lukien kaikki kompo- nentit, osakokoonpanot ja kuluvat materiaalit, jotka ovat osa tuotetta silloin, kun se poistetaan käytöstä;
- c) "ennaltaehkäisyllä" toimenpiteitä, joilla pyritään vähentä- mään sähkö- ja elektroniikkalaiteromun sekä sen sisältämien materiaalien ja aineiden määrää ja ympäristöhaittoja;
- d) "uudelleenkäytöllä" kaikkia toimia, joissa sähkö- ja elektro- niikkalaiteromua tai sen komponentteja käytetään samaan tarkoitukseen, johon ne on suunniteltu. Uudelleenkäyttö si- sältää keräyspisteisiin, jakelijoihin, kierrättäjille ja valmistajille palautettujen laitteiden tai niiden komponenttien jatkettun käytön;
- e) "kierrätyksellä" jättemateriaalien jälleenkäsittelyä tuotanto- prosessissa alkuperäiseen tarkoitukseen tai muihin tarkoi- tuksiin lukuun ottamatta energian hyödyntämistä, millä tar- koitetaan palavien jätteiden käyttöä energian tuottamiseen polttamalla niitä suoraan muiden jätteiden kanssa tai erik- seen kuitenkin siten, että lämpö hyödynnetään;
- f) "hyödyntämisellä" soveltuvia toimia, joista säädetään direk- tiivin 75/442/ETY liitteessä II B;
- g) "loppukäsittelyllä" soveltuvia toimia, joista säädetään direk- tiivin 75/442/ETY liitteessä II A;
- h) "käsittelyllä" kaikkea toimintaa sen jälkeen, kun sähkö- ja elektroniikkalaitteet on toimitettu laitokseen puhdistusta, purkamista, murskaamista, hyödyntämistä tai loppukäsitte- lyn valmistelua varten, sekä muita sähkö- ja elektroniikka- laitteiden hyödyntämistä ja/tai loppukäsittelyä varten toteu- tettavia toimia;
- i) "tuottajalla" käytetystä myyntitavasta riippumatta, mukaan lukien kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä touko- kuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston

direktiivissä 97/7/EY ⁽¹⁾ tarkoitettu etäkauppa, kaikkia niitä, jotka

- a) valmistavat ja myyvät sähkö- ja elektroniikkalaitteita omalla tuotemerkillään,
- b) myyvät omalla tuotemerkillään uudelleen muiden toimit- tajan tuottamia laitteistoja, tai
- c) ammattimaisesti tuovat tai vievät sähkö- ja elektroniik- kalaitteita johonkin jäsenvaltioon;
- j) "jakelijalla" niitä, jotka tarjoavat sähkö- tai elektroniikkalait- teita kaupallisesti niiden käyttäjille;
- k) "kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromulla" kotitalo- uksista peräisin olevaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua sekä kaupasta, teollisuudesta, laitoksista tai muualta peräisin olevaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua, joka laatunsa ja määränsä vuoksi on samankaltaista kuin kotitalouksista pe- räisin oleva;
- l) "vaarallisilla aineilla tai valmisteilla" kaikkia aineita ja val- misteita, joita on pidettävä vaarallisina neuvoston direktiivin 67/548/ETY ⁽²⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston di- rektiivin 1999/45/EY ⁽³⁾ mukaisesti.

4 artikla

Erillinen keräys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta, että 30 kuukauden kuluttua tä- män direktiivin voimaantulosta

- a) perustetaan järjestelmiä, joiden avulla loppukäyttäjät ja jake- lijat voivat palauttaa tällaisen romun vähintään maksutta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarvittavia keräyspis- teitä on käytettävissä erityisesti väestötiheyteen nähden riit- tävästi;
- b) jakelijat ovat uutta tuotetta toimittaessaan vastuussa sen varmistamisesta, että tällainen romu voidaan palauttaa jake- lijalle vähintään maksutta lukumääräisen vastaavuuden poh- jalta, edellyttäen että romu vastaa tyypiltään myytyä laitetta ja sitä on käytetty samaan tarkoitukseen. Jakelijat voivat tehdä tämän vaihtoehtoisilla järjestelyillä, kuten esimerkiksi ottamalla romun vastaan myynti- tai jakelupisteessä tai te- kemällä vastaavanlaisia järjestelyjä nimissään toimivien kol- mansien osapuolten kanssa edellyttäen, että sähkö- ja elek- troniikkalaiteromun palauttaminen säilyy maksuttomana eikä sitä tehdä loppukäyttäjän kannalta vaikeammaksi.

⁽¹⁾ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

⁽²⁾ EYVL L 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on vii- meksi muutettuna komission direktiivillä 2001/59/EY (EYVL L 225, 21.8.2001, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muu- tettuna komission direktiivillä 2001/60/EY (EYVL L 226, 22.8.2001, s. 5).

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin perustaa tai helpottaa vaihtoehtoisia maksuttomia palautusjärjestelmiä enintään viiden vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulosta sillä edellytyksellä, ettei sähkö- ja elektroniikkalaitteiden palauttamista sen johdosta tehdä loppukäyttäjän kannalta vaikeammaksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän säännöksen käyttämisestä komissiolle.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että tuottajat perustavat ja käyttävät muista erillisistä ja/tai yhteisistä palautusjärjestelmistä tuottamistaan laitteista peräisin olevalle sähkö- ja elektroniikkalaitteiden, sanotun kuitenkaan rajoittamatta a ja b alakohtien säännösten soveltamista.

Jäsenvaltiot voivat säätää erityisjärjestelyistä sähkö- ja elektroniikkalaitteiden palauttamiseksi edellä a ja b alakohdan mukaisesti, jos laitteet eivät sisällä oleellisia komponentteja tai jos ne sisältävät muuta jätettä kuin sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tai ne ovat käytön aikana saastuneet (erityisesti radioaktiivinen tai biologinen saastuminen).

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat tai heidän nimissään toimivat kolmannet osapuolet huolehtivat muun kuin kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden keräämisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 ja 2 kohdan mukaisesti kerätty sähkö- ja elektroniikkalaitteiden kuljetetaan 5 artiklan mukaisesti luvan saaneisiin käsittelylaitoksiin, jollei laitteita kokonaisuudessaan käytetä uudelleen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suunniteltu uudelleenkäyttö ei johda tämän direktiivin ja erityisesti sen 5 ja 6 artiklan säännösten kiertämiseen. Eriksen kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaitteiden kerääminen ja kuljetus on toteutettava siten, että uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen soveltuvat komponentit ja kokonaiset laitteet käytetään uudelleen tai kierrätetään mahdollisimman tarkasti.

4. Jäsenvaltioiden on pyrittävä 36 kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta saavuttamaan erilliselle keräykselle asetettu vähimmäistavoite, joka on keskimäärin neljä kilogrammaa kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden asukasta kohden vuodessa.

Heti kuin 11 artiklassa edellytettyjen tietojen perusteella on mahdollista asettaa sähkö- ja elektroniikkalaitteiden keräystavoite esimerkiksi prosenttiosuutena myytyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden määrästä, Euroopan parlamentti ja neuvosto asettavat tällaisen pakollisen tavoitteen komission ehdotuksesta ja ottaen huomioon jäsenvaltioissa saadut tekniset ja taloudelliset kokemukset.

5 artikla

Käsittely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat tai heidän nimissään yksin ja/tai yhteisesti toimivat kolmannet osapuolet

perustavat yhteisön lainsäädännön mukaisesti sähkö- ja elektroniikkalaitteiden käsittelyjärjestelmiä. Käsittelyn on direktiivin 75/442/ETY 4 artiklan noudattamisen varmistamiseksi sisällettävä vähintään kaikkien nesteiden poisto ja valikoiva käsittely tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.

Liitteeseen II voidaan 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sisällyttää muita käsittelytekniikoita, joilla varmistetaan ainakin sama ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun taso.

Jäsenvaltiot voivat ympäristönsuojelutarkoituksia varten asettaa laadullisia vähimmäisnormeja kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaitteiden käsittelylle. Jäsenvaltioiden, jotka ottavat käyttöön tällaisia laadullisia normeja, on ilmoitettava tästä komissiolle, joka julkaisee nämä normit.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käsittelytoimia toteuttavat laitokset ja yritykset hankkivat luvan toimivaltaisilta viranomaisilta direktiivin 75/442/ETY 9 ja 10 artiklan mukaisesti.

Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden hyödyntäminen voidaan vapauttaa direktiivin 75/442/ETY 11 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua lupavaatimuksesta, jos toimivaltaiset viranomaiset suorittavat ennen rekisteröintiä tarkastuksen direktiivin 75/442/ETY 4 artiklan noudattamisen varmistamiseksi.

Tarkastuksessa on varmistettava:

- a) käsiteltävän jätteen laji ja määrä;
- b) noudatettavat yleiset tekniset vaatimukset; ja
- c) toteutettavat turvatoimet.

Tarkastus on tehtävä vähintään kerran vuodessa ja jäsenvaltioiden on toimitettava sen tulokset komissiolle.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käsittelytoimia suorittavat laitokset ja yritykset varastoivat ja käsittelevät sähkö- ja elektroniikkalaitteiden liitteessä III säädettyjen teknisten vaatimusten mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdassa tarkoitettu lupa tai rekisteröinti sisältää kaikki ehdot, jotka ovat tarpeen 1 ja 3 kohdan vaatimusten noudattamiseksi sekä 6 artiklassa asetettujen hyödyntämistä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi.

5. Käsittelytoimet voidaan toteuttaa myös kyseisen jäsenvaltion tai yhteisön ulkopuolella edellyttäen, että sähkö- ja elektroniikkalaitteiden siirrossa noudatetaan Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkistamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 259/93 (¹).

(¹) EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 1999/816/EY EYVL L 316, 10.12.1999, s. 45).

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin kieltää siirrot neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 4 artiklan 3 kohdan c alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan nojalla, jos 1 kohdassa tarkoitettuja käsittelyn laadullisia vähimmäisnormeja ei ole täytetty.

6. Jäsenvaltioiden on rohkaistava käsittelylaitoksia ja -yrityksiä ottamaan käyttöön sertifioituja ympäristön hallintajärjestelmiä noudattaen organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (Emas-järjestelmä) 19 päivänä maaliskuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 761/2001 ⁽¹⁾.

6 artikla

Hyödyntäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat tai heidän nimissään toimivat kolmannet osapuolet perustavat yhteisön lainsäädännön mukaisesti erillisiä tai yhteisiä järjestelmiä 4 artiklan mukaisesti erikseen kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hyödyntämiseksi. Jäsenvaltioiden on asetettava etusijalle kokonaisten laitteiden uudelleenkäyttö. Kyseisiä laitteita ei ennen 4 artiklassa mainittua päivämäärää oteta huomioon laskettaessa 2 kohdassa asetettuja tavoitteita.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat täyttävät 5 artiklan mukaisesti käsittelylaitoksiin toimitetun sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta seuraavat tavoitteet 46 kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta:

a) Liitteen I A luokkaan 1 kuuluvan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun

— hyödyntämisaste on nostettava vähintään 80 prosenttiin keskimääräisestä laitekohtaisesta painosta, ja

— uudelleen käytettävien tai kierrätettävien komponenttien, materiaalien ja aineiden osuus on nostettava vähintään 75 prosenttiin keskimääräisestä laitekohtaisesta painosta.

b) Liitteen I A luokkiin 3 ja 4 kuuluvan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun

— hyödyntämisaste on nostettava vähintään 75 prosenttiin keskimääräisestä laitekohtaisesta painosta, ja

— uudelleen käytettävien tai kierrätettävien komponenttien, materiaalien ja aineiden osuus on nostettava vähintään 65 prosenttiin keskimääräisestä laitekohtaisesta painosta.

c) Liitteen I A luokkiin 2, 5, 6, 7, 9 ja 10 kuuluvan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun

— hyödyntämisaste on nostettava vähintään 70 prosenttiin keskimääräisestä laitekohtaisesta painosta, ja

— uudelleen käytettävien tai kierrätettävien komponenttien, materiaalien ja aineiden osuus on nostettava vähintään 50 prosenttiin keskimääräisestä laitekohtaisesta painosta.

d) Kaasupurkauslamppujen osalta on uudelleen käytettävien tai kierrätettävien komponenttien, materiaalien ja aineiden osuus nostettava vähintään 80 prosenttiin lamppujen painosta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava näiden tavoitteiden laskemista varten, että tuottajat tai heidän nimissään toimivat kolmannet osapuolet pitävät kirjaa käsittelylaitokseen tulevan ja sieltä lähtevän ja/tai hyödyntämis- tai kierrätyslaitokseen tulevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrästä, sen sisältämistä komponenteista, materiaaleista tai aineista.

Komissio laatii 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien materiaaleja koskevat erittelyt, joiden mukaisesti valvotaan, että jäsenvaltiot noudattavat tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettuja tavoitteita. Komissio tekee tätä toimenpidettä koskevan ehdotuksen viimeistään 18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

4. Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta komission ehdotuksesta seuraavia vuosia varten tavoitteet hyödyntämistä, uudelleenkäyttöä ja kierrätystä varten sekä tarvittaessa koko laitteiden sekä liitteen I A ryhmään 8 kuuluvien tuotteiden osalta.

7 artikla

Kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoitus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kolmenkymmenen kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta tuottajat rahoittavat 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettuihin keräyspisteisiin jätetyn kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta ainakin sen keräyksen, käsittelyn, hyödyntämisen ja ympäristöä säästävän loppukäsittelyn.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hallinnan rahoitus on hankittava joko yhteisten ja/tai erillisten järjestelmien avulla yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Yhteisten järjestelmien valinneiden ja erillisten järjestelmien valinneiden tuottajien välillä ei saa perusteettomasti tehdä eroa.

3. Markkinoille ennen tämän direktiivin voimaantuloa saatetuista tuotteista peräisin olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ("vanha jäte") jätehuollosta aiheutuvien kulujen rahoitus on hankittava yhden tai useamman järjestelmän mukaisesti, joihin kaikki kulujen syntyhetkellä markkinoilla toimivat tuottajat osallistuvat suhteellisella osuudellaan.

⁽¹⁾ EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1.

4. Tuottajien on rahoitettava myös sellaisilta tuottajilta, jotka eivät enää toimi markkinoilla tai joita ei voida enää kulujen syntyhetkellä tunnistaa, lähtöisin olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hallinta, ja jäsenvaltiot voivat säätää, että se rahoitetaan 3 kohdan mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että myös sähkö- ja elektroniikkalaitteita etäkauppana toimittavat tuottajat noudattavat tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia niiden laitteiden osalta, jotka on toimitettu siinä jäsenvaltiossa, jossa laitteen hankkija asuu.

8 artikla

Muiden käyttäjien kuin kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoitus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat rahoittavat kolmenkymmenen kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta muiden käyttäjien kuin kotitalouksien sellaisen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyksestä, käsittelystä, hyödyntämisestä sekä ympäristöä säästävistä loppukäsittelystä aiheutuneet kustannukset niiden laitteiden osalta, jotka on saatettu markkinoille tämän direktiivin voimaantulon jälkeen.

Tuottajien on vastattava sellaisista tuotteista peräisin olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoituksesta, jotka on saatettu markkinoille ennen tämän direktiivin voimaantuloa ("vanha jäte"). Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti säätää, että muiden käyttäjien kuin kotitalouksien on osittain tai kokonaan vastattava tästä rahoituksesta.

Tuottajat ja muut käyttäjät kuin kotitaloudet voivat tehdä sopimuksia muista rahoitustavoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin soveltamista.

9 artikla

Käyttäjille annettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotitalouksissa sähkö- ja elektroniikkalaitteita käyttävät saavat tarvittavat tiedot:

- a) heidän käytettävissään olevista palautus- ja keräysjärjestelmistä;
- b) siitä, miten he voivat vaikuttaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöön, kierrätykseen ja muunlaiseen hyödyntämiseen;
- c) liitteessä IV esitetyn tunnuksen merkityksestä.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet rohkaistakseen kuluttajia helpottamaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräystä, käsittelyä ja hyödyntämistä ja siten osallistumaan siihen.

3. Jäsenvaltioiden on korkean keräysasteen saavuttamiseksi varmistettava, että 24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta tuottajat merkitsevät asianmukaisesti liitteessä IV esitetyllä tunnuksella sellaiset sähkö- ja elektroniikkalaitteet, jotka muutoin päätyisivät roskasäiliöihin tai muihin vastaaviin yhdyskuntajätteen keräysvälineisiin, sekä niiden käyttöohjeet. Erityistapauksissa, jos se on tuotteen koon tai toiminnan vuoksi tarpeen, tunnus merkitään sähkö- ja elektroniikkalaitteiden pakkaukseen, käyttöohjeisiin ja takuuseen.

4. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tuottajat ja/tai jakelijat antavat kaikki tai osan 1–3 kohdassa tarkoitetuista tiedoista esimerkiksi käyttöohjeissa tai myyntipisteissä.

10 artikla

Käsittelylaitoksille annettavat tiedot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat antavat tämän direktiivin säännösten noudattamista varten käsittelylaitosten mahdollisesti tarvitsemat tiedot sähkö- ja elektroniikkalaitteiden komponenttien ja materiaalien tunnistamiseksi sekä tiedot vaarallisten aineiden ja valmisteiden sijainnista sähkö- ja elektroniikkalaitteissa.

11 artikla

Tiedottaminen ja kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain tiedot, mukaan lukien selvityksiin perustuvat arviot, kussakin jäsenvaltiossa markkinoille saatettujen, kerättyjen ja uudelleen käytettyjen, kierrätettyjen ja hyödynnettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden määristä ja luokista painoina tai jos se ei ole mahdollista, kappalemäärinä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkö- ja elektroniikkalaitteita etäkaupan avulla toimittavat tuottajat toimittavat tiedot 7 artiklan 5 kohdan vaatimusten noudattamisesta sekä niiden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden määristä ja luokista, jotka on saatettu markkinoille siinä jäsenvaltiossa, jossa laitteen hankkija asuu.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaadittavat tiedot toimitetaan komissiolle neljän vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta ja sen jälkeen joka kolmas vuosi. Tiedot on toimitettava muodossa, josta määrätään vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava asianmukaisesta tietojen vaihdosta tämän kohdan noudattamiseksi erityisesti 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen käsittelytoimien osalta.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta kolmen vuoden välein sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellä 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamista. Kertomuksen perustana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio laatii eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämistä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY (¹) 6 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, jolloin tarkoitukseksi on luoda tietokanta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta ja sen käsittelystä. Kyselylomake tai malli lähetetään jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen sen ajanjakson alkua, jota kertomus koskee. Kertomus on toimitettava komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa sen kolmivuotiskauden päättymisestä, jota se koskee.

Ensimmäinen kolmivuotiskertomus koskee jaksoa, joka alkaa kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

Komissio julkaisee kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltioiden kertomukset.

12 artikla

Mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen

Muutoksista, jotka ovat tarpeen 6 artiklan 3 kohdan, liitteen I B (erityisesti kotitalouksien valaisimien, hehkulamppujen ja aurinkokennojen eli aurinkopaneelin mahdollista lisäämistä varten), liitteen II (erityisesti uusien teknisten ratkaisujen huomioon ottamiseksi sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelystä) sekä liitteiden III ja IV mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen, päätetään 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Komissio kuulee muun muassa sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajia, kierrättäjiä, käsittelijöitä sekä ympäristö-, työntekijä- ja kuluttajajärjestöjä ennen liitteiden muuttamista.

13 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa direktiivin 75/442/ETY 18 artiklalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

(¹) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

14 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi säädettyjen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

15 artikla

Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 18 kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset.

3. Edellyttäen, että tässä direktiivissä asetetut tavoitteet saavutetaan, jäsenvaltiot voivat saattaa 5 artiklan 6 kohdan, 9 artiklan 1 kohdan sekä 10 artiklan säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten talouden sektorien välillä tehdyillä sopimuksilla. Tällaisten sopimusten on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) sopimukset ovat täytäntöönpanokelpoisia;
- b) sopimuksissa määritellään tavoitteet ja niitä koskevat määräjat;
- c) sopimukset julkaistaan kansallisessa virallisessa lehdessä tai muussa virallisessa asiakirjassa, johon yleisö voi samalla tavoin tutustua ja joka toimitetaan komissiolle;
- d) saavutettuja tuloksia seurataan säännöllisesti, niistä ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle ja ne saatetaan yleisön saataville sopimuksen ehtojen mukaisesti;
- e) toimivaltaiset viranomaiset valvovat sopimuksen avulla saavutettua edistystä; ja
- f) jos sopimusta ei noudateta, jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön tämän direktiivin asiaankuuluvat säännökset laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksen.

4. a) Kreikka ja Irlanti, jotka

- kierrätysinfrastruktuurinsa yleisten puutteiden,
- yleisten maantieteellisten olosuhteidensa, kuten pienten saarien suuren määrän ja maaseutu- ja vuoristoalueiden,
- yleisesti vähäisen väestön tiheyden, ja
- sähkö- ja elektroniikkalaitteiden kulutuksen vähäisyyden johdosta

eivät pysty saavuttamaan joko 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittua keräystavoitetta tai 6 artiklan 2 kohdassa mainittuja hyödyntämistavoitteita ja jotka kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY⁽¹⁾ 5 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti voivat pyytää sanotussa artiklassa mainitun määräajan pidentämistä, voivat pidentää tämän direktiivin 4 artiklan 4 kohdassa ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja enintään 24 kuukaudella.

Näiden jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiaa koskevista päätöksistään komissiolle viimeistään silloin kun tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

b) Komissio ilmoittaa näistä päätöksistä muille jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille.

5. Komissio toimittaa viiden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin soveltamisesta saatuihin kokemuksiin perustuvan kertomuksen, jossa keskitytään erityisesti jätteen erillistä keräämistä, käsittelyä ja hyödyntämistä sekä rahoitusta koskeviin järjestelmiin. Selvityksen on lisäksi perustuttava tekniikan kehitykseen, saatuihin kokemuksiin, ympäristövaatimuksiin sekä sisämarkkinoiden toimintaan. Selvitykseen on tarvittaessa sisällytettävä ehdotuksia tämän direktiivin näitä seikkoja koskevien säännösten muuttamiseksi.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

17 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty . . .

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

LIITE I A

TÄMÄN DIREKTIIVIN SOVELTAMISALAAN KUULUVAT SÄHKÖ- JA ELEKTRONIIKKALAITTEIDEN LUOKAT

1. Suuret kodinkoneet
 2. Pienet kodinkoneet
 3. Tieto- ja teletekniset laitteet
 4. Kuluttajaelektronikka
 5. Valaistuslaitteet
 6. Sähkö- ja elektroniikkatyökalut (lukuun ottamatta suuria, kiinteitä teollisuustyökaluja)
 7. Lelut, vapaa-ajan- ja urheiluvälineet
 8. Lääkinnälliset laitteet (lukuun ottamatta siirteitä ja infektoituvia tuotteita)
 9. Tarkkailu- ja valvontalaitteet
 10. Automaatit
-

LIITE I B

LUETTELO TUOTTEISTA, JOTKA KUULUVAT TÄMÄN DIREKTIIVIN SOVELTAMISALAAN JA LIITTEESSÄ I
A MAINITTUIHIN LUOKKIIN1. **Suuret kodinkoneet**

Suuret kylmälaitteet

Jääkaapit

Pakastimet

Muut suuret laitteet, joita käytetään elintarvikkeiden jäähdyttämiseen, säilyttämiseen ja varastointiin

Pesukoneet

Vaatteiden kuivauslaitteet

Astianpesukoneet

Ruuanlaittoon käytettävät laitteet

Sähköuunit

Sähköliedet

Mikroaaltouunit

Muut suuret laitteet, joita käytetään ruoan valmistukseen tai elintarvikkeiden käsittelyyn

Sähköiset lämmityslaitteet

Sähköiset lämpöpatterit

Muut suuret laitteet, joita käytetään huoneiden, vuoteiden ja istuinten lämmittämiseen

Sähkötuulettimet

Ilmastointilaitteet

Muut tuuletus-, poistotuuletus- ja ilmanvaihtolaitteet

2. **Pienet kodinkoneet**

Pölynimurit

Mattoharjat

Muut siivouskoneet

Ompelu-, neulonta- ja kutomakoneet sekä muut koneet tekstiilien käsittelyä varten

Silitysraudat ja muut koneet tekstiilien silitystä, mankelointia ja muuta huoltoa varten

Leivänpaahtimet

Pöytägrillit

Kahvimyllyt, kahvinkeitinlaitteet ja laitteet purkkien tai pakkausten avaamista tai sulkemista varten

Sähköveitset

Hiustenleikkuukoneet, hiustenkuivaimet, sähköhammasharjat, parranajokoneet, sähköhierojat ja muut vartalonhoitovälineet

Kellot ja aikaa mittaavat, osoittavat ja tallentavat laitteet

Vaa'at

3. Tieto- ja teletekniset laitteet

Keskittetty tietojenkäsittely:

Keskustietokoneet

Minitietokoneet

Tulostimet

Henkilökohtainen tietojenkäsittely:

Henkilökohtaiset tietokoneet (PC) (keskusyksikkö, hiiri, näyttö ja näppäimistö mukaan luettuina)

Kannettavat tietokoneet (keskusyksikkö, hiiri, näyttö ja näppäimistö mukaan luettuina)

Sylimikrot

Kämmenmikrot

Kirjoittimet

Kopiokoneet

Sähkökirjoituskoneet

Tasku- ja pöytälaskimet

Muut tuotteet tai laitteet tietojen sähköistä keräämistä, tallentamista, käsittelyä, esittelyä tai välittämistä varten

Päätelaitteet ja -järjestelmät

Telekopiolaitteet

Teleksit

Puhelimet

Maksulliset puhelimet

Johdottomat puhelimet

Matkapuhelimet

Puhelinvastaajat

Muut tuotteet tai laitteet äänen, kuvan tai muun tiedon välittämiseksi telelaitteiden avulla

4. Kuluttajaelektroniikka

Radiot

Televisiot

Videokamerat

Videonauhurit

Hifinauhurit

Äänentoistolaitteet

Soittimet

Muut tuotteet tai laitteet äänen tai kuvan tallentamista ja toistamista varten, mukaan lukien äänen ja kuvan levittämiseen tarkoitetut muut signaalit ja tekniikat kuin televiestintä

5. Valaistuslaitteet

Loisteputkivalaisimet kotitalouksien valaisimia lukuun ottamatta

Loisteputket

Pienloistelamput

Korkeatehoiset purkauslamput, mukaan luettuina painenatriumlamput ja metallihalidilamput

Matalapaineiset natriumlamput

Muut valaistuslaitteet tai laitteet valaistuksen suuntaamista ja säätämistä varten hehkulamppuja lukuun ottamatta

6. Sähkö- ja elektroniikkatyökalut (lukuun ottamatta suuria, kiinteitä teollisuustyökaluja)

Porat

Sahat

Ompelukoneet

Laitteet, joilla sorvataan, jyrsitään, hiotaan, sahataan, leikataan, porataan, rei'itetään, lävistetään, taitetaan, taivutetaan tai työstetään puuta, metallia ja muita aineita

Niittaus-, naulaus- tai ruuvauskoneet tai niittien, naulojen ja ruuvien poistamiseen käytettävät tai muut vastaavat koneet

Hitsaus-, juotto- tai vastaavat laitteet

Nestemäisten tai kaasumaisten aineiden ruiskutus-, levitys- ja dispergointilaitteet sekä muut käsittelylaitteet

Ruohonleikkurit ja muut puutarhatyökalut

7. Lelut, vapaa-ajan- ja urheiluvälineet

Sähköjunat tai kilpa-autoradat

Videopelien kädessä pidettävät ohjauspäätteet

Videopelit

Tietokoneet pyöräilyä, sukellusta, juoksua, soutua jne. varten

Sähkö- tai elektroniikkakomponentteja sisältävät urheiluvälineet

Kolikkoaautomaatit

8. Lääkinnälliset laitteet (lukuun ottamatta siirteitä ja infektoituvia tuotteita)

Sädehoitolaitteet

Kardiologiset laitteet

Dialyysilaitteet

Hengityskoneet

Isotooppilääketieteen laitteet

In vitro -diagnostiikassa käytettävät laboratoriolaitteet

Analysaattorit

Pakastimet

Hedelmöitystestit

Muut laitteet sairauden, vamman tai invaliditeetin havaitsemiseksi, estämiseksi, seuraamiseksi, hoitamiseksi ja lievittämiseksi

9. Tarkkailu- ja valvontalaitteet

Paloilmaisimet

Lämmityksen säätölaitteet

Termostaatit

Kotitalouksissa tai laboratorioissa käytettävät mittaus-, punnitus- ja säätölaitteet

Muut teollisuuslaitoksissa käytettävät valvonta- ja ohjauslaitteet (esim. ohjauspaneelit)

10. Automaatit

Lämminjuoma-automaatit

Kuumien ja kylmien juomien pullo- ja tölkkiautomaatit

Kiinteiden tuotteiden automaatit

Raha-automaatit

Erilaiset tuoteautomaatit

LIITE II

**SÄHKÖ- JA ELEKTRONIIKKALAITEROMUN MATERIAALIN JA JÄTEKOMPONENTTIEN 5 ARTIKLAN
1 KOHDASSA TARKOITETTU VALIKOIVA KÄSITTELY**

1. Ainakin seuraavat aineet, valmisteet ja komponentit on poistettava kaikesta erikseen kerätystä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta:

- polykloorattuja bifenyylejä (PCB) sisältävät kondensaattorit polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden käsittelystä (PCB/PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY ⁽¹⁾ mukaisesti,
- elohopeaa sisältävät jätekomponentit, kuten katkaisimet ja taustavalolamput,
- paristot,
- matkapuhelinten ja muiden laitteiden painetut piirilevyt, jos piirilevyt ovat suurempia kuin 10 cm²,
- väriainekasetit, nestemäiset ja tahnamaiset sekä väriaineet,
- bromattuja palonestoaineita sisältävät muovit,
- asbestijätteet,
- katodisädeputket,
- täysin halogenoidut kloorifluorihiilivedyt (CFC), osittain halogenoidut kloorifluorihiilivedyt (HCFC) tai fluorihii-livedyt (HFC), hiilivedyt (HC),
- kaasupurkauslamput,
- yli 100 cm² kokoiset nestekidenäytöt (sekä tarvittaessa niiden kotelot) ja kaikki näytöt, joiden taustavalona on kaasupurkauslamppu,
- ulkopuoliset sähkökaapelit,
- vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevan neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukaut-tamisesta tekniikan kehitykseen 5 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission direktiivin 97/69/EY ⁽²⁾ mukaisia tulenkestäviä keraamisia kuituja sisältävä komponentit,
- radioaktiivisia aineita sisältävät komponentit lukuun ottamatta perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 an-netussa neuvoston direktiivissä 96/29/Euratom ⁽³⁾ (3 artikla ja liite I) säädetyt raja-arvot alittavia komponentteja,
- ongelmallisia aineita sisältävät elektrolyyttikondensaattorit (korkeus > 25 mm, halkaisija > 25 mm tai suhteelli-sesti samankokoinen).

Nämä aineet, valmisteet ja komponentit on käsiteltävä tai hyödynnettävä neuvoston direktiivin 75/442/ETY 4 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 243, 24.9.1996, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 343, 13.12.1997, s. 19.

⁽³⁾ EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

2. Erikseen kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun komponentit on käsiteltävä seuraavasti:

- katodisädeputket: fluoresoiva pinnoite on poistettava,
- CFC-, HCFC-, HFC- tai HC-aineita sisältävät laitteet: eristysvaahdossa ja jäähdytysnesteputkistossa käytetyt CFC- ja HCFC-aineet on käsiteltävä heikentävistä aineista 29 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2037/2000 ⁽¹⁾ mukaisesti. Eristysvaahdossa ja jäähdytysnesteputkistossa käytetyt HFC- ja HC-aineet on erotettava ja käsiteltävä asianmukaisesti,
- kaasupurkauslamput: elohopea on poistettava.

3. Ympäristönäkökohdat sekä uudelleenkäytön ja kierrättämisen toivottavuus huomioden 1 ja 2 kohtaa sovelletaan siten, ettei estetä komponenttien tai kokonaisten laitteiden uudelleenkäyttöä ja kierrättämistä ympäristöä säästävällä tavalla.

4. Komissio arvioi 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen mahdollisimman pian, onko

- matkapuhelinten painettuja piirilevyjä ja
- nestekidenäyttöjä

koskevia kohtia syytä muuttaa arvion tulosten mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 244, 29.9.2000, s. 1.

LIITE III

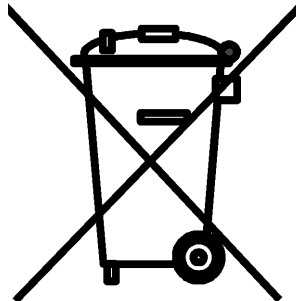
5 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT TEKNISET VAATIMUKSET

1. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun varastointipaikat (mukaan lukien väliaikainen varastointi) ennen niiden käsittelyä (rajoittamatta direktiivin 1999/31/EY vaatimuksia):
 - läpäisemättömillä pinnoilla varustetut tarkoituksenmukaiset alueet, joissa on käytettävissä laitteet nestevoutojen keräystä varten sekä tarvittaessa nesteiden ja rasvojen erottimet,
 - tarkoituksenmukaisten alueiden vedenkestävä peite.
 2. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelypaikat:
 - vaa'at käsiteltyjen jätteiden painon mittaamiseksi,
 - läpäisemättömät pinnat ja vedenkestävä peite tarkoituksenmukaisilla alueilla, joissa on käytettävissä laitteet nestevoutojen keräystä varten sekä tarvittaessa nesteiden ja rasvojen erottimet,
 - purettujen varaosien tarkoituksenmukaiset varastointimahdollisuudet,
 - tarkoituksenmukaiset varastointisäiliöt paristojen, polykloorattuja bifenyylejä ja polykloorattuja terfenyylejä sisältävien (PCB/PCT) kondensaattorien ja muiden vaarallisten jätteiden, kuten radioaktiivisten aineiden, varastoimista varten,
 - terveys- ja ympäristönsäädösten mukaiset vedenkäsittelylaitteet.
-

LIITE IV

SÄHKÖ- JA ELEKTRONIIKKALAITTEIDEN MERKITSEMISSÄ KÄYTETTÄVÄ TUNNUS

Seuraavassa kuvassa esitetään tunnus, joka osoittaa, että sillä merkityt sähkö- ja elektroniikkalaitteet on kerättävä erikseen. Tunnus on merkittävä laitteisiin näkyvästi, selvästi ja pysyvästi.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio toimitti 28. heinäkuuta 2000 neuvostolle EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohtaan perustuvan ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta ⁽¹⁾.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 15. toukokuuta 2001 ⁽²⁾.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 29. marraskuuta 2000 ⁽³⁾ ja alueiden komitea 14. helmikuuta 2001 ⁽⁴⁾.
3. Komissio toimitti näiden lausuntojen pohjalta 7. kesäkuuta 2001 neuvostolle muutetun ehdotuksensa ⁽⁵⁾.
4. Neuvosto vahvisti 4. joulukuuta 2001 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

II TAVOITE

Direktiivin tarkoituksena on sähkö- ja elektroniikkalaiteromun syntymisen ennaltaehkäisy ja, jollei tämä ole mahdollista, kyseisen romun uudelleen käyttö, kierrätys ja/tai hyödyntäminen käsiteltävän jätteen määrään vähentämiseksi. Tämän vuoksi direktiivillä pyritään saamaan kaikki toimijat, kuten tuottajat, jakelijat ja kuluttajat osallistumaan sähkö- ja elektroniikkalaitteiden elinkaareen liittyviin toimenpiteisiin. Ehdotetut toimenpiteet koskevat sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hallintaa ja niihin kuuluu joukko toimenpiteitä, joilla muun muassa olisi varmistettava, että perustetaan:

- Erillistä keräystä koskevat järjestelmät niin, että kuluttajat voivat palauttaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua vähintään maksutta helppokäyttöisiin keräyspisteisiin.
- Esikäsittelyjärjestelmät, jotta luvan saaneet käsittelylaitokset voisivat esimerkiksi purkaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua asetettujen vähimmäisnormien mukaisesti, mikä mahdollistaisi komponenttien tai koko laitteiden uudelleen käytön ja kierrätyksen tai sähkö- ja elektroniikkaromun hyödyntämisen ja/tai uudelleenkäytön ja kierrätyksen vahvistettujen tavoitteiden mukaisesti. Jotta kierrättäjät voisivat saada riittävästi materiaalia laajamittaiseen tuotantoon ja heidän toiminnastaan tulisi taloudellisesti kannattavaa, on asetettu kohtuullinen keräystavoite ja annettu mahdollisuus esikäsittelytoimien suorittamiseen muualla kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa jäte on syntynyt.
- Tuottajan vastuuseen perustuvat ja yhteisten ja/tai erillisten järjestelmien avulla toteutettavat rahotusjärjestelyt, joihin kuuluu myös jätehuollon rahoitus niiden tuotteiden osalta, jotka on saatettu markkinoille ennen tätä direktiiviä. Näiden järjestelmien tarkoituksena on myös kannustaa tuottajia mukauttamaan tuotesuunnittelunsa ympäristöä säästävän jätehuollon vaatimuksiin.

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun korkean keräysasteen ja mahdollisesti täydellisen uudelleen käytön tai kierrätyksen aikaansaamiseksi kuluttajia valistetaan omasta asemastaan järjestelmän tehokkaan toiminnan kannalta (esim. merkitsemällä asianomaiset tuotteet sopivalla tavalla) ja tuottajia vaaditaan vaihtamaan tietoja esikäsittelylaitosten kanssa (esim. vaarallisten aineiden sijainnista niiden tuotteissa).

⁽¹⁾ EYVL C 365 E, 19.12.2000, s. 184.

⁽²⁾ EYVL C 34 E, 7.2.2002, s. 136.

⁽³⁾ EYVL C 116, 20.4.2001, s. 38.

⁽⁴⁾ EYVL C 148, 18.5.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL C 240 E, 28.8.2001, s. 298.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

Vaikka neuvosto yleisesti noudattaakin komission ehdottamaa lähestymistapaa yhteisessä kannassaan, se on tehnyt muutoksia ja lisäyksiä joihinkin säännöksiin, jotta ne olisivat tehokkaampia, selkeämpiä tai käytännöllisempiä.

A. KOMISSION MUUTETTU EHDOTUS

1. Neuvosto on hyväksynyt joko kokonaan tai osittain – joissakin tapauksissa vain periaatteessa – suuren määrän *komission hyväksymistä Euroopan parlamentin tarkistuksista*.
 - Tarkistus 3 (hieman uudelleenmuotoiltuna): johdanto-osan 9 kappale;
 - Tarkistus 4 (toinen osa, joka koskee kaikkien toimijoiden suojelua): johdanto-osan 10 kappale;
 - Tarkistus 6 (toinen osa): johdanto-osan 11 kappale;
 - Tarkistus 11 osittain: johdanto-osan 14 kappale;
 - Tarkistus 16 (hieman uudelleenmuotoiltuna): johdanto-osan 17 kappale;
 - Tarkistus 17 hengeltään, joka heijastuu johdanto-osan 17 kappaleen lopussa (määrätyt maksut);
 - Tarkistus 19 (hieman uudelleenmuotoiltuna): johdanto-osan 19 kappale;
 - Tarkistus 21 (osittain): johdanto-osan 20 kappale;
 - Tarkistus 22: 1 artikla;
 - Tarkistus 24: 2 artikla;
 - Tarkistus 28 (rakenne ja ensimmäinen osa) 3 artiklan i kohta; tarkistus 29 (sen rakenne);
 - Tarkistus 35 (30 kuukautta): 4 artiklan 1 kohta; Tarkistuksen 2 kohdan toisessa alakohdassa esitetty ajatus heijastuu 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan toisessa alakohdassa;
 - Tarkistus 36 (uudelleenmuotoiltuna ja vaihtoehtoisena): 4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta;
 - Tarkistukset 37 ja 76 (osittain): 5 artiklan 1 kohta ja 5 kohdan toinen alakohta;
 - Tarkistus 38 (osittain uudelleenmuotoiltuna, osittain hengeltään): 6 artiklan 2 kohta ja vastaavasti 6 artiklan 1 kohta;
 - Tarkistus 39 (osittain): 9 ja 10 ryhmän sisällyttäminen 6 artiklan 2 kohdassa oleviin tavoitteisiin;
 - Tarkistus 41 (osittain): 6 artiklan 3 kohta;
 - Tarkistus 42 (uudelleenmuotoiltuna): osittain 6 artiklan 4 kohta ja osittain 15 artiklan 5 kohta;
 - Tarkistus 44 (30 kuukautta): 7 artiklan 1 kohta; (tuottajien rahoitusta koskeva vaihtoehto): johdanto-osan 12 kappaleen loppu;

- *Tarkistus 46* (kolmas osa, joka koskee jätehuollon rahoitusta niiden tuotteiden osalta, jotka on saatettu markkinoille ennen tätä direktiiviä – epäsuorasti): 7 artiklan 3 kohta; (neljäs osa, joka koskee määrättyjä maksuja – epäsuorasti:) johdanto-osan 17 kappaleen loppu;
 - *Tarkistus 51* (osittain): 9 artiklan 2 kohta;
 - *Tarkistus 52* (tunnuksen merkitsemistä koskevan määräajan osalta): 9 artiklan 3 kohta, tosin 24 kuukautta 30 kuukauden sijasta;
 - *Tarkistus 85* (osittain, mutta kertomuksia koskeva kolmen vuoden aikataulu): 11 artikla;
 - *Tarkistus 58*: sisällytetty 11 artiklaan;
 - *Tarkistus 59*: sisällytetty 12 artiklaan;
 - *Tarkistus 61*: 14 artikla;
 - *Tarkistus 62*: 15 artiklan 1 kohta;
 - *Tarkistus 63*: 16 artikla;
 - *Tarkistus 66*: liitteen I A 7 kohta;
 - *Tarkistukset 70 ja 86* (osittain): liite II (lukuunottamatta lyijyä, kuudenarvoista kromia, polybromibifenyyliä (PBB)/polybromidifenyylietteriä (PBDE) ja kadmiumia);
 - *Tarkistus 71* (osittain): liite II (ilman viittausta maapallon lämpenemismahdollisuuteen);
 - *Tarkistus 100* (osittain, eli kaksi ensimmäistä luettelukohtaa): liitteen III 1 kohta.
2. Tämän lisäksi neuvosto sisällytti yhteiseen kantaansa joukon muita Euroopan parlamentin tarkistuksia, joita ei oltu hyväksytty komission muutettuun ehdotukseen.

Näitä ovat:

- *Tarkistus 1* (keskeiset kriteerit yhteisön tasolla): johdanto-osan 8 kappale;
- *Tarkistus 76* (muut esikäsittelyteknologiat selektiivisen esikäsittelymenettelyn osalta): 5 artiklan 1 kohdan toinen alakohta;
- *Tarkistukset 82 ja 87* (etusijan antaminen koko laitteen uudelleenkäytölle): johdanto-osan 15 kappale;
- *Tarkistukset 98 ja 89* (jotkut luetellut aineet): liitteen II 1 kohta;
- *Tarkistus 73* (selektiivisten esikäsittelytoimenpiteiden ympäristövaikutukset) epäsuorasti: 5 artiklan 1 kohdan toinen alakohta;
- *Tarkistus 68* (harkitsemalla I B:n luettelon 1 kohdassa olevia esimerkkejä): neuvosto teki luettelosta niin täydellisen kuin se tällä hetkellä on mahdollista.

B. NEUVOSTON OMAT MUUTOKSET

- *Johdanto-osan 4 kappale* – viittaamalla yhteisön jätehuoltostrategiaa koskevaan neuvoston päätöslauselmaan korostetaan uudelleenikäytön ja materiaalin hyödyntämisen merkitystä;

— 2 artikla

— 3 kohta – direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jätetään sotatarvikkeet ja laitteet, jotka liittyvät jäsenvaltioiden turvallisuuden turvaamiseen,

— 4 kohta – mahdollisuus vapauttaa PK-yritykset rajoitetuksi ajaksi;

— 4 artikla

— 1 kohdan a alakohta

— palauttamisjärjestelmien olisi oltava vähintään maksuttomia,

— 1 kohdan b alakohta

— jakelijoilla on erilaisia menettelyvaihtoehtoja,

— väliaikaiset vaihtoehtoiset maksuttomat palautusjärjestelmät,

— 3 kohta – erityissäännökset laitteille, joita käytetään kokonaisuudessaan uudelleen,

— 4 kohta – uudella komission ehdotuksella asetetaan pakolliset tavoitteet kaiken direktiivissä mainitun sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta;

— 5 artikla

— 1 kohta

— tuottajat tai heidän nimissään toimivat kolmannet osapuolet esikäsittelevät sähkö- ja elektroniikkalaiteromun,

— mahdollisuus asettaa vähimmäisnormit sähkö- ja elektroniikkaromun käsittelylle,

— 5 kohta – jäsenvaltioilla on mahdollisuus kieltää tietyt siirrot, jos siihen on olemassa hyvät perusteet;

— 6 artikla

— 2 kohta – määrääjän pidentäminen, jotta säännös olisi yleensä käytännössä helpompi soveltaa,

— 4 kohta – uudella komission ehdotuksella vahvistetaan tavoitteet tarvittaessa koko laitteiden sekä ryhmään 8 (liite I A ja I B) kuuluvien laitteiden uudelleenkäyttöä varten;

— 7 artikla

— 1 kohta – sanan "vähintään" lisääminen tuottajan vastuun korostamiseksi,

— 3 kohta – ennen tämän direktiivin voimaantuloa markkinoille saatetun sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollosta aiheutuvien kulujen rahoittamista koskevat suhteutetut rahoitusosuudet,

— 4 kohta – vaatimus myös sellaisten sähkö- ja elektroniikkalaitteiden jätehuollon rahoittamisesta, joiden tuottaja ei ole jäljitettävissä ("orphan WEEE"),

— 5 kohta – sähkö- ja elektroniikkalaitteiden etäkauppaa harjoittavia tuottajia koskevat vaatimukset;

- 8 artikla – muiden käyttäjien kuin kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoittamisen selkeyttäminen; myös vaatimukset, jotka liittyvät ennen tämän direktiivin voimaantuloa markkinoille saatettuun sähkö- ja elektroniikkalaiteromuun;
- 9 artiklan 4 kohta – valinnainen lauseke, joka koskee vaihtoehtoisia tapoja ilmoittaa käyttäjille tiettyjä tietoja;
- 10 artikla – tietoja myös sähkö- ja elektroniikkalaitteiden komponenteista ja materiaaleista;
- 11 artiklan 1 kohta – lisävaatimukset sähkö- ja elektroniikkalaitteita etäkaupan avulla toimitettavassa ja riittävä tiedonvaihto mm. esikäsittelytoimenpiteiden osalta;
- 12 artikla – lisää toimivaltaa komitealle 6 artiklan 3 kohdan ja liitteen I B mukauttamiseksi (liitteessä erityisesti erityistuotteiden osalta);
- 15 artikla
 - 3 kohta – valinnainen lauseke, jonka mukaan joukko säännöksiä voidaan saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä toimivaltaisten viranomaisten ja talouselämän alojen välisillä sopimuksilla,
 - 4 kohta – Kreikkaa ja Irlantia koskeva mahdollisuus pidentää keräystä ja hyödyntämistä koskeviin tavoitteisiin liittyvää määräaikaa enintään kahteen vuoteen,
 - 5 kohta – komissiolle esitetty vaatimus toimittaa tämän direktiivin soveltamista koskevat selvitys;
- liite I B: – yleensä kaikkia ryhmiä on täydennetty niin paljon kuin tällä hetkellä on mahdollista, 6 ryhmään ei kuitenkaan kuulu kiinteät teollisuustyökalut eikä 5 ryhmään kotitalouksien valaisimet ja hehkulamput; jälkimmäisen lisäämistä komiteamenettelyä noudattaen harkittaneen uudelleen;
- liitteen II 4 kohta – joidenkin tähän liitteeseen merkittyjen aineiden arviointi komiteamenettelyä noudattaen ensisijaista.

Komissio on hyväksynyt neuvoston vahvistaman yhteisen kannan.
